Metode, tehnici și procedee didactice

Cuprins

- Formarea limbajului de specialitate
- "Caietele" elevilor
- Metode (generale) de învăţare
- Răbdare/calm

- Limbajul este un instrument prin care oamenii comunică, fac schimb de informaţii, idei, se înţeleg între ei; acesta este nemijlocit legat de gândire, înregistrând şi fixând în cuvinte rezultatele unor activităţi.
- Sunt astfel implicit necesare o vorbire corectă, o exprimare lipsită de ambiguități, în orice domeniu şi cu atât mai mult în Informatică, unde limbajul natural este un intermediar important în interfaţa cu mijloacele de calcul.
- Formarea limbajului de specialitate este (şi) o consecință a unui proces de instruire de lungă durată.

 Profesorul trebuie să înlăture în permanenţă orice greşeală de exprimare şi să clarifice orice neînţelegere a unor noţiuni, să reformuleze corect orice afirmaţie legată de noţiuni şi fenomene incorect exprimate

 Supravegherea încă din clasele mici duce la formarea unui reflex critic, marcat de o atenţie sporită atunci când cineva se exprimă incorect, şi la remarcarea celor mai subtile şi ascunse erori de interpretare

- Formarea unei exprimări corecte scrise şi orale se realizează prin:
 - exprimarea corectă a profesorului însuşi, care constituie un model pentru elevi; de aceea profesorul trebuie să-şi formuleze cu grijă toate afirmaţiile;
 - supravegherea permanentă a exprimării elevilor şi corectarea continuă a greşelilor lor;
 - încurajarea libertății de exprimare, dublată de argumentarea raționamentelor;

- Ca observație, deseori, elevii răspund telegrafic sau numai "încep" să se exprime;
- cum aceştia o fac (la început) mai greoi, ei sunt uneori întrerupţi şi profesorul continuă ideea formulând-o prin prisma înţelegerii şi raţionamentului său;
- acest mod de abordare a dialogului elev-profesor are efecte negative în legătură cu formarea limbajului de specialitate şi utilizarea lui de către elev;
- în plus, prin intervenţia prematură a profesorului, elevului i se întrerupe firul raţionamentelor, el făcând cu greu faţă efortului de a urmări şi înţelege raţionamentul profesorului.

- Este absolut necesară astfel asigurarea unei anumite "libertăți individuale", chiar cu riscul unor confuzii momentane.
- Putem vorbi astfel mai în amănunt despre exprimarea fluentă în limbajul de specialitate și exercițiul oral.
- De cele mai multe ori, prezentarea orală a soluţiilor unor probleme înainte de abordarea lor strict ştiinţifică are menirea de a lămuri în totalitate aspectele neclare ale problemelor.
- Limbajul natural este o formă des uzitată chiar de reprezentare a algoritmilor; chiar recomandată, de obicei
- Prin urmare, o prezentare în limbaj natural a oricărei activități ce urmează a fi desfăşurată clarifică și uşurează multe situații-limită

 Exerciţiul oral are o însemnătate deosebită din punct de vedere educativ, el educând atenţia, capacitatea de concentrare, prezenţa de spirit, iniţiativa creatoare; ele îmbunătăţesc randamentul multor activităţi şi contribuie în mod esenţial la formarea limbajului de specialitate

 Sunt necesare totuşi anumite cerinţe şi precauţii în folosirea exerciţiilor orale.

- Exercițiile orale trebuie:
 - să fie alese cu grijă, astfel încât să nu presupună un nivel ridicat de abstractizare sau acumularea unui volum mare de informaţii noi;
 - să fie prezentate gradat;
 - să nu presupună calcule mentale lungi şi complicate;
 - să poată fi folosite cu un bogat material intuitiv/ilustrativ.
- În final, profesorul trebuie să pună accent pe aspectele care riscă să devină ambigue

- De ce notează elevii în "caiete" (= cuvânt generic)? De regulă, elevii şi profesorii acceptă că există un "caiet" care conţine partea teoretică şi aplicaţiile ilustrative, iar un alt "caiet" este destinat exerciţiilor individuale
- Dacă există manual, la predare, elevii trebuie să "noteze" doar exemplele ilustrative, și nu partea teoretică
- Ei notează, de exemplu, doar concluzii şi/sau o schemă simplificată a lecţiei
- Când profesorul expune materia altfel decât în manual, elevii trebuie să o noteze complet
- Pe de altă parte, notarea în caiete trebuie să cuprindă doar ceea ce profesorul scrie pe "tablă" (alternativ: calculator, tabletă, etc.)

- Explicaţiile orale lungi şi complicate, chiar dacă trebuie să se evite a fi scrise în caiete, îşi au rolul lor
- Astfel de "notițe" sunt "grele" pentru elevii din clasele mici, iar efortul lor se canalizează în direcţia notării, şi nu a înţelegerii noţiunilor predate
- Trebuie exclusă ideea copierii textelor din manuale pe caiete, exceptând situaţia în care se realizează o sinteză şi o sistematizare a lecţiei din manual.
- O atenţie specială trebuie acordată "Caietului" de aplicaţii practice de laborator
- Datorită caracterului aplicativ al anumitor ore, există tendinţa de a se nota puţin şi de cele mai multe ori secvenţe izolate şi necorelate între ele

- Un caiet de aplicaţii practice de laborator ar trebui să conţină la fiecare lecţie (unde "apare"):
 - un rezumat al cunoştinţelor teoretice necesare realizării aplicaţiei practice concrete;
 - enunţul problemei a cărei rezolvare constituie obiectul activităţii, cu observaţii asupra "mediului concret";
 - algoritmul de rezolvare, descris în limbaj natural/pseudocod/schemă logică/etc.;
 - rezolvarea implementată sau acea parte din soluţie care constituie esenţa rezolvării (programul sau secvenţele cele mai importante, cu precizarea în clar a ceea ce s-a realizat în acea etapă);
 - un rezumat al cunoştinţelor nou-dobândite în urma rezolvării problemelor

- Chiar dacă ideea copierii pe caiete a programelor întocmite la orele de aplicaţii practice de laborator poate fi supusă unor critici (uneori, severe), aceste textesursă constituie totuşi "biblioteca la purtător" a elevului, cel mai rapid accesibilă; desigur, cu condiţia ca programele să fie însoţite de explicaţii adecvate şi utile cu adevărat
- Dar sursele programelor fără enunţul problemelor şi specificaţiile de programare sunt texte moarte
- Marele dezavantaj al metodei constă în timpul "pierdut" cu copierea pe caiete (nu excludem desigur mijloacele electronice moderne), dar acesta este compensat de obţinerea unui text-sursă testat, corect şi reprezentând o implementare verificată
- Este recomandată şi constituirea unui portofoliu (de preferat, în format electronic) care să conțină (de exemplu) toate aplicațiile realizate în cadrul orelor de laborator, portofoliu bine sistematizat şi comentat, la fiecare lecție

Metode (generale) de învăţare

Când învăț cel mai bine? (când profesorul ...)

Metode (generale) de învăţare

Se pot prelua metode specifice altor materii, dar acestea trebuie adaptate

- Metode specifice matematicii:
 - Metoda demonstraţiei.
 - Metoda reducerii la absurd.
 - Metoda inducţiei matematice (la noi: structurale).

Metodele (generale) clasice de predare

- Expunerea sistematică a cunoştinţelor.
- Conversaţia.
- Problematizarea.
- Modelarea.
- Demonstrația (folosind materialul intuitiv).
- Exerciţiul.
- Învăţarea pe grupe (mici).
- Lucrul cu manualul.
- Jocurile didactice.
- Instruirea programată.

Expunerea

- Dintre formele pe care le îmbracă expunerea sistematică a cunoştinţelor (povestirea, prelegerea, descrierea, explicaţia, etc.), Informatica trebuie să utilizeze cu precădere explicaţia
- Ceea ce conferă o notă accentuată de adaptabilitate este operativitatea impusă de aplicarea acestei metode prin alternarea expunerii cu demonstraţia practică, elevii fiind astfel scoşi din pasivitatea posturii de simpli receptori
- Analogiile cu situaţii cunoscute fac din receptorul pasiv un participant activ la expunere

Expunerea

- Accentul trebuie pus pe raţionament, prin argumentări temeinice, prin scoaterea în evidenţă a modului în care trebuie să gândească
- Expunerea trebuie să fie însoţită de un control permanent al gradului de receptivitate al clasei, urmărindu-se *mimica* elevilor (edificatoare în special la elevii mici), satisfacţia înţelegerii lecţiei sau îngrijorarea şi neliniştea în cazul în care elevul a pierdut firul explicaţiei
- Întrebările, repetiţia, explicaţiile suplimentare, analogiile cu alte noţiuni cunoscute permit realizarea unui control permanent al receptivităţii la expunere.

Conversația

- Se referă la dialogul dintre profesor şi elev, în care profesorul nu trebuie să apară în rolul examinatorului permanent, ci al unui colaborator care nu numai întreabă, ci şi răspunde la întrebările elevilor
- Se stimulează gândirea elevilor în vederea însuşirii, fixării şi sistematizării cunoştinţelor şi deprinderilor, a dezvoltării spiritului de colaborare şi de echipă
- Se asigură o participare activă din partea elevilor, întrebările putând fi adresate (teoretic) în orice moment al lecţiei

Conversația

- Este frecvent utilizată în învăţarea informaticii, ea implicând un dialog continuu între elev şi profesor (şi nu numai), respectându-se anumite reguli elementare de colaborare constructivă care să nu determine diminuarea demersului didactic, ci să-l amplifice şi să-l consolideze
- Raportată la numărul de persoane, conversaţia poate fi:
 - Individuală: se poartă între un elev şi profesor.
 - Colectivă (sau frontală): întrebările sunt adresate întregii clase (de către profesor sau de către elevi, răspunsurile venind de la diferiţi/alţi elevi).

Conversația - clasificare

Introductivă:

• este folosită în momentul captării atenţiei şi reactualizării cunoştinţelor asimilate anterior, pentru a trezi interesul faţă de lecţia care urmează.

Expozitivă:

• în timpul prezentării unei noi lecţii, ea poate trezi interesul pentru fixarea noilor cunoştinţe.

Recapitulativă:

 este utilizată atunci când se urmăresc recapitularea şi generalizarea unor rezultate prezentate anterior.

Evaluativă:

este indicată, desigur, pe parcursul procesului de verificare şi evaluare.

Dezvoltată:

este destinată prezentării unui subiect nou, discutat anterior "pe fugă".

Conversația – calitatea întrebărilor

- Să fie precise (vizând un singur răspuns).
- Să nu conțină răspunsul și să aibă un rol instructiv.
- Să stimuleze gândirea şi capacitatea de creativitate a elevilor ("De ce?", "Din ce cauză?", "În ce caz?" etc.).
- Să fie formulate prin enunţuri variate şi atrăgătoare.
- Să se adreseze întregului colectiv vizat.
- Să conţină întrebări ajutătoare atunci când răspunsul este eronat sau parţial.

Problematizarea și învățarea prin descoperire

 Predarea şi învăţarea prin problematizare şi descoperire presupun utilizarea unor tehnici care să producă elevului conștientizarea conflictului dintre informația dobândită și o nouă informație, determinându-l să acționeze în direcția rezolvării acestuia prin descoperirea unor noi proprietăți ale fenomenului studiat.

Problematizarea și învățarea prin descoperire

- 1. Prezentarea problemei.
- 2. "Înțelegerea" problemeide către elev: distingerea caracteristicilor esenţiale ale situaţiei, însuşirea enunţului, găsirea legăturii între date, informaţii etc.
- 3. Formularea de către elev a anumitor criterii, ipoteze care pot fi aplicate în vederea găsirii unei soluţii.
- 4. Verificarea succesivă a unor asemenea ipoteze, eventual şi a altora noi, şi găsirea efectivă a unei soluţii (sau chiar a tuturor soluţiilor).

Problematizarea și învățarea prin descoperire

- După tipul de raţionament folosit, se pot pune în evidenţă trei modalităţi principale de învăţare prin problematizare şi descoperire:
 - Modalitatea inductivă (generalizări)
 - Modalitatea deductivă (logica pură)
 - Modalitatea prin analogie (experiență anterioară, ev. dintr-un domeniu conex)

- Modelarea, ca metodă pedagogică, poate fi descrisă ca un mod de lucru prin care gândirea elevului este condusă spre descoperirea adevărului, folosind un aşa-numit model şi utilizând raţionamentul prin analogie.
- Modelarea are o mare valoare euristică colaterală, prin utilizarea ei putându-se dezvolta spiritul de observaţie, capacitatea de analiză şi sinteză, creativitatea.

- Constă în construirea unui sistem S1 a cărui descriere coincide cu descrierea sistemului original S până la un anumit punct
- S1 poate avea o natură diferită şi este -în general- mai simplificat şi mai formalizat
- Ideea este că, investigând sistemul S1 prin metode specifice legate de o anumită temă de lecţie, se pot găsi noi soluţii, care apoi pot fi translatate în concluzii asupra evoluţiei sistemului "de bază" S

- Modelarea are o mare valoare euristică colaterală, prin utilizarea ei putându-se dezvolta spiritul de observaţie, capacitatea de analiză şi sinteză, creativitatea
- Cel mai bine ar fi să putem determina elevii să descopere singuri modelul; astfel, el se obișnuiește să creeze noi probleme ce trebuie rezolvate, să adapteze algoritmi cunoscuţi la situaţii noi etc.
- Etapa cea mai importantă este cea a descoperirii algoritmului, urmată de stabilirea modului de organizare a datelor

- Momentele cunoaşterii în procesul modelării sunt:
 - Trecerea de la original la model.
 - Transformarea modelului sau experimentarea pe model.
 - Transferul pe original al rezultatelor obţinute pe model.
 - Verificarea experimentală pe original a proprietăţilor obţinute pe model.

Exemplificarea/demonstrația

- Prin exemplificare sau demonstraţie înţelegem prezentarea sistematizată şi organizată a unor obiecte, procese, experimente, cu scopul de a uşura înţelegerea intuitivă şi executarea corectă a unor activităţi programate.
- Exemplificarea sau demonstrarea materialului intuitiv presupune utilizarea unei diversităţi de materiale multimedia, de softuri de învăţare şi de alte resurse online.

31

Exemplificarea/demonstrația

Exemple:

- Învăţarea algoritmilor de sortare prin diferite moduri de reprezentare sunt urmărite grafic valorile care se compară şi se schimbă între ele, conducând la ordonarea şirului (sau... imagini cu <u>o formaţie de dansuri populare!</u>).
- Învăţarea metodei *backtracking* folosind materialul avut, într-un mod natural, se urmăreşte formarea soluţiei prin avansări şi întoarceri repetate.
- Vizualizarea ocupării şi eliberării zonelor de memorie prin alocarea dinamică a variabilelor.
- Ilustrarea modului de lucru cu elementele listelor simplu şi dublu înlănţuite, a stivelor şi a cozilor.

Răbdare/calm

Răbdare/calm

- Omul cu răbdarea trece chiar și marea
- Rabdă inimă şi taci, că tot tu le faci.
- Cu răbdare frunza dudului se face mătase
- Secretul răbdării este să faci altceva între timp
- "Un moment de răbdare poate evita un mare dezastru. Un moment de nerăbdare poate ruina o viață întreagă." – Proverb chinezesc

Răbdare/calm

 "Cheia tuturor este răbdarea. Obții puiul prin clocirea oului, nu prin zdrobirea lui." – Arnold H. Glasow

"Răbdarea este tovarășul înțelepciunii." – Sf. Augustin

Discuție

• La modul cel mai general, exerciţiile pot fi privite ca acţiuni concrete efectuate conştient şi repetat în scopul dobândirii unor priceperi şi deprinderi (mai rar cunoştinţe) noi, pentru a uşura anumite activităţi şi a contribui la dezvoltarea unor aptitudini.

 Condiţia primordială de reuşită este dată în principal de selectarea corespunzătoare a problemelor sau exerciţiilor, precum şi de activitatea de îndrumare-proiectare.

Avantajele metodei exerciţiului sunt:

- Formarea unei gândiri productive, creatoare.
- Câştigarea unei anumite independenţe individuale.
- Iniţierea unui dialog cu obiective precise asupra unor metode şi soluţii.
- Activarea unei atitudini critice şi creşterea discernământului elevilor în privinţa celor mai bune metode de lucru.
- Profesorul poate analiza şi evalua mai direct activitatea sau performanţele generale ale unui elev.

Etape

- Analiza iniţială a problemei
 - se stabilesc formatul, natura şi intervalele de variaţie ale datelor de intrare/ieşire şi ale variabilelor de lucru (date intermediare)
 - se va stabili un algoritm de rezolvare, exprimat iniţial în limbaj natural, ceea ce va permite fiecărui elev să lucreze independent
- Rezolvarea propriu-zisă a problemei
 - implementarea într-un limbaj de programare a algoritmului stabilit în prima etapă

Etape

- Verificarea soluţiilor obţinute
 - profesorul intervine cu seturi de date de test care să cuprindă majoritatea sau chiar toate cazurile posibile, în special cazurile critice, la limită, pentru datele de intrare

Învățarea în grupe mici

- Activitatea de învăţare pe grupe mici se defineşte ca o metodă în care sarcinile sunt executate de grupuri de elevi, grupuri care sunt câteodată autoconstituite şi care se autodirijează.
- Se pot forma grupuri:
 - omogene (elevi cu același nivel de cunoștințe);
 - eterogene (elevi de toate categoriile foarte buni, buni şi slabi –, dar în proporţii apropiate);
 - grupuri formate pe criterii afective (prietenie, vecini de bancă).
- Numărul elevilor dintr-un grup poate varia de la 2 la 10, dar cele mai potrivite grupuri sunt cele formate din 3-5 elevi.

Învățarea în grupe mici

Etape:

- repartizarea materialului (problemelor) fiecărui grup;
- munca independentă a grupurilor sub supravegherea profesorului;
- discutarea în plen a rezultatelor obţinute.

Activitatea profesorului:

- Etapa *proiectivă*, în care se pregăteşte materialul de repartizat pe grupe şi materialul în plus pentru elevii buni.
- Etapa de îndrumare/supraveghere şi de animare a activităţii grupelor de lucru.

Metode specifice de învăţare

Brainstorming

- un grup de participanţi se concentrează asupra unei probleme specifice şi caută soluţii prin intermediul procesului colectiv de adunare de propuneri
- permite enunţarea unor opinii şi/sau aprecieri creative, fără restricţii, referitoare la tema în discuţie

Maieutica

 se urmăreşte ajungerea la adevăr tot pe calea unor discuţii/dialoguri, în care întrebările ipotetice sunt folosite ca tehnică de predare

Role play

Mulţumesc!